

kan nemlig i Korthed siges, at den øverst bestaar af ca. 4½ Fod god, tør Opfyldning, der foroven er muldet; derunder ca. 5 Fod Fyld, bestaaende af komprimeret Mudder og derunder igen ½ Fod Grus, hvorpaa man naar den oprindelige, lerede Grund. Det forefundne Mudder var en sort, fedtet Masse, i det væsentlige bestaaende af organiske Stoffer, der vare i fuld Forraadnelse; denne viste sig ved flere af Boringerne og Gravningerne at være ledsaget af livlig Svovlbrinteudvikling.

Efter Resultatet af disse Undersøgelser udtalte Kommissionen som sin bestemte Overbevisning, at det, som Tilstanden nu er, og som den vistnok vil vedblive at være i en uoverstuelig Mærætte, vilde være ganske uforsvarligt at benytte det omhandlede Areal til Hospital for syge, hvis Modstandskraft i Forvejen er svækket, og meget betænkeligt at anvende det til Bygninger til Behoelse.

Denne Kommissionens Overbevisning fik en lige saa kraftig som sørgelig Bekræftelse, idet de 2 af Stadsingeniørens med Undersøgelserne bekræftigede Arbejdere begge fandt Døden i en af Gravningerne, kvælte af de fra Jordbunden udstrømmende giftige Luftarter.

Herefter maatte selvfølgelig Tanken om at benytte den Søværnet tilhørende Grund paa Arsenalsøen til Opførelse af et Hospital opgives. Ministeriet har imidlertid paa ny nedsat en Kommission til at udarbejde et kalkulatorisk Overflag over Bekostningen ved Opførelsen af et Hospital af ovennævnte Størrelse samt til at undersøge, hvor og til hvilken Pris det hertil fornødne Grundareal kan erhverves. Saa snart Resultatet af Kommissionens Arbejder foreligger, og man har taget Standpunkt til Sagen, skal man forelægge Rigsdagen et Forslag til Spørgsmaalets Ordning.

Det næste Affnit i Betænkningen er

Senstillingen ad § 62.

Udvalget udtaler herunder, at over for de paa Lovforslaget begærede Forøgelse af Intendanturkorpset og af Kontorpersonalet paa Orlogsværftet (§ 25) turde en i alt Fald delvis Sammen dragning af disse Personaler være baade mulig og tillige en praktisk og økonomisk Foranstaltning, der uden Tvivl maatte kunne omfatte yderligere en Del af Ministeriets Kontorpersonale.

Ministeriet skal hertil bemærke, at Intendanturkorpsets Personale allerede nu, naar det ikke er til Søs, udfører Tjeneste saavel i Ministeriets som i Orlogsværftets Kontorer, hvorved der paa disse Steder

spares en Del Arbejdskraft, som ellers paa anden Maade maatte staves til Reje. I øvrigt skal man om dette Punkt henvisse til, hvad derom er fremsat i Marineministeriets Skrivelse til Udvalget af 16de Januar 1896, der er trykt som Bilag til den foreløbige Betænkning.

Endvidere udtaler Udvalget om Intendanturkorpset følgende:

„For Fremmelse i dette samlede Korps til Skibsintendant bør — henset til Intendanternes befalede Funktion som Auditører i Skibe paa Togt — fordres en nærmere fastsat juridisk Uddannelse; ligesom der ogsaa for dette Korps bør fastsættes Aldersgrænser.“

Det er i Egenkab af Eskadre- eller Skibssekretærer, at Skibsintendanterne ifølge Søkrigsartikelsbrevets § 960 og Instruktionerne af 23de Juni 1884 udføre Auditor-tjenesten om Bord. Til Vejledning for dem ved denne Tjeneste har daværende Auditor ved Søetatens kombinerede Ret, nu Højesteretsassessor H. Paulsen, i sin Tid skrevet „Nogle Bemærkninger om Justitsprotokollers Førelse samt om Behandling af Retssager om Bord i Krigsskibene“, der er trykt som Manuskript, ligesom Marineministeriet har foranstaltet en særlig Udgave af Straffelov for Krigsmagten, forsynet med et udførligt Register. Det er kun meget faa og lidet udviklede Auditorforretninger, der foresalder om Bord. I de sidste 12—13 Aar er der vistnok kun affagt Dom i 1 eller 2 Smaasager, hvorhos der har været afholdt Forhør i nogle flere Sager, som, for saa vidt det ikke har været subsidiaire Forhør, enten ere blevne afgjorte uden Dom eller ovensestemmende med Søkrigsartikel 964 ere blevne afgivne til endelig Behandling og Paakendelse ved Søetatens kombinerede Ret. Hertil kommer nogle ubetydelige Registreringsforretninger over afsødes Efterladestaber. Det har vist sig, at Eskadre- og Skibssekretærene ved Brug af de Anvisninger, der gives i de ovennævnte Hjælpemidler samt i „Paulsens og Ipsens Retsplejen ved Hæren og Flaaden“, der medgives Skibene paa Togt, have været i Stand til at udføre de foresaldende Auditorforretninger ret tilfredsstillende.

Naar derfor Udvalget foreslaar, at der ved Fremmelse til Skibsintendant bør fordres en nærmere fastsat juridisk Uddannelse, saa forekommer det dog Ministeriet, ihvorvel man i og for sig ikke har noget at erindre mod Forslaget, at man, henset til hvad der ovenfor er fremsørt, maatte kunne nøjes med Oprettelsen af Vinterkursus i militær Retspleje m. m. for Skibs- og Un-